

Тънкия ледецъ пропукалъ,
Та потъналъ съ единъ кракъ.

Ето сега той самичъкъ
Дѣ се мъчи и реве,
Само нѣкой да го чуе,
Та дано го отърве.

Хе, Иванчо колко бърза,
Колко тича по леда,
Та другарчето си мило
Да избави отъ бѣда.

Ц. Калчевъ.

Черешовото топче.

Копрившица легна при първата бура,
Топтъгъ черешовий не спаси Клисура
Съ високитѣ урви; блѣдната зора
Видѣ въ кръвь и въ пламъкъ Сръдната гора.

Ив. Вазовъ.

Какви мили спомени се криятъ въ нашето минало! . . . .
Какъ душата ни се пълни съ радостъ, като четемъ за славнитѣ
подвизи на нашитѣ апостоли за свободата! Сърдцето ни затупква
при тѣхнитѣ геройства и насъ ни се иска да бъдемъ по-близко
до тѣхъ и да се радваме заедно отъ нанесената побѣда! . . . А
какъ дълбоко жалимъ, когато многобройния неприятелъ нанесѣ
поражение на шепата юнаци. . . .

Да, богато е нашето минало съ мили спомени . . . На
всѣка страница и на всѣки мигъ се откриватъ скъпи мину-
ти. На едно мѣсто виждаме шепа юнаци се борятъ съ хиляди